

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Велико Търново , 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, X СЪСТАВ в публично заседание
на девети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА**

при участието на секретаря **ПАВЛИНА Х. ПАВЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА** Административно
наказателно дело № 20204110201657 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба *** гр. В. Търново, представлявано по пълномощие от адв. *
против Наказателно постановление № 536742-- F544856/14.09.2020 г., издадено от директор
на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-В. Търново, с което на жалбоподателя за
нарушаване по чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1 ЗДДС и на основание на чл. 179, ал. 1 ЗДДС, му е
наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно
постановление. Твърди се, че нарушението не е извършено от лицето, сочено за нарушител.
Изтъква се, че гражданското дружество по смисъла на ЗЗД, чийто представител не е
жалбоподателят, не е извършвало дейност за процесния период и не е получило приходи под
каквото и да било форма. Изтъква се и че задължението по ЗДДС тежи върху ДЗЗД-то, а не
върху дружеството *** гр. В. Търново съдружник в **.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. *,
който поддържа жалбата, претендира отмяна на НП и присъждане на сторените в
производството разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. *, която оспорва
депозираната жалба против НП. Твърди, че НП е обосновано и законосъобразно.

Претендира за безспорно установено, че ** е регистрирано по ЗДДС лице и като такова има задължение да подава всеки месец СД. Претендира се потвърждаване на оспореното НП, като законосъобразно и обосновано, както и направените разноси - юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения седемдневен преклузивен срок /препис от атакуваното НП е получен на 21.10.2020 г., а жалбата е входирана на 23.10.2020 г./, от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу акт, подлежащ на самостоятелно обжалване пред съд. Предвид изложеното, жалбата се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Относно приложението на процесуалните правила:

Съдът, след запознаване с приложените по дело АУАН и НП счита, че съставеният АУАН и въз основа на него НП, за неотговарящи на формалните изисквания на ЗАНН, като така допуснатите нарушения опорочават административнонаказателното производство и като последица водят до извод за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Съображенията за това на съда са следните:

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя ***, за неподаване на СД по ЗДДС за отчетен период 01.03.2020 г. 31.03.2020 г., в законоустановения срок до 14.04.2020 г. включително, в ТД на НАП В. Търново по смисъл на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС, е ангажирана административнонаказателната му отговорност, съобразно нормата на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС и в качеството му на лице регистрирано по ЗДДС във връзка с 95 % участник като съдружник в **, регистрирано по ЗДДС. От цялостното описание на обстоятелствата не може да бъде изведено недвусмислено и категорично заключение кой субект не е изпълнил задължението си по ЗДДС, съобразно нормата на чл. 125 от ЗДДС. Кое от посочените дружества или и двете не са изпълнили вмененото от закона им задължение за подаване на СД по ЗДДС, в конкретно посочения период. Тъждествено и идентично е описанието на нарушението и в АУАН въз основа, на който е издадено атакуваното НП. В този смисъл се констатира наличие на порок по чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН - описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Така изложени/описани фактите/констатациите в АУАН и НП може да се сведе до липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. В този смисъл при издаването на НП са допуснати нарушения на нормите на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 ЗАНН. В постановлението липсва описание на извършеното нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Всяко едно от посочените процесуални нарушения е съществено и представлява формално основание за цялостна отмяна на атакуваното НП.

Следва да се посочи, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установи по несъмнен и категоричен начин, че *** е извършил административното нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Разпитът на свидетелите * и * не установяват факта на извършване на нарушението от страна на жалбоподателя, а напротив. Същите свидетелстват, че ** като задължено по ЗДДС лице е било длъжно и не е изпълнило вмененото от закона задължение по ЗДДС да подаде СД по ЗДДС за отчетния период, но след изпращане на покани до ** и неявяването на негов представител пристъпили към връчване и съставяне на АУАН на дружеството жалбоподател - ***, имащо 95 % участие като съдружник в Дружество по ЗЗД ***. Процесуалния представител на въззиваемата страна също признава този факта, че дружеството ** по ЗДДС, притежаващо особена правосубектност, се състои от две или повече лица, които разпределят както печалбите, така и загубите, съобразно своя дял и след като извършили справка /от органите по приходите/ установили, че дружеството *** притежава 95% от дружеството ** и поради това потърсили и ангажирали отговорността именно на това дружество - ***. В тази връзка съдът намира правилни и обосновани възраженията на жалбоподателя, че в конкретния случай е ирелевантно от гледна точка на материалния закон процентното участие на съдружниците в ДЗЗД относно отговорността им по ЗДДС. Това процентно отношение би имало значение единствено при принудителното събиране, което се извършва съразмерно участието им - по аргумент от чл. 9, ал. 2 от ДОПК. В този смисъл дори и да се приеме, че от обективна страна е осъществен състав на нарушение по сочените текстове от ЗДДС, то освен, че липсва констатация на кого е било задължението, липсват и писмени доказателства в тази насока, установяващи нарушението /задължението/. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги предпоставка за отмяна на НП.

В конкретния случай, страните не спорят, че *** и "**** са съдружници в дружество по ЗДД ***, вписано в Регистъра БУЛСТАТ , с код по БУЛСТАТ *****

Съобразно нормите на чл. 357 и следващите от ЗЗД, гражданското дружество е неперсонифицирано. В този смисъл няма самостоятелна правосубектност - носители на правата и задълженията са участващите в него лица, съобразно своя дял. Неперсонифицираното дружество не разполага нито с материална, нито с процесуална правосубектност. Това правило обаче, има своето изключение, като за целите на законодателството, уреждащо задълженията на дружеството към фиска, то е приравнено на юридическо лице по аргумент от чл. 9, ал. 2 ДОПК. От изложеното и нормата на чл. 360, ал. 2 от ЗЗД следва, че съдружниците в ** са договорили, че последното ще се представлява от изрично упоменатото физическо лице /различно от посоченото в АУАН и НП./

Допуснатите съществени нарушения в процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя обаче, не могат да бъдат преодолені в настоящото производство и атакуваното наказателно постановление, като

незаконосъобразно, следва да бъде отменено изцяло.

Предвид изхода по делото, в полза на въззивника срещу въззиваемата страна се поражда право на претенция за разноси. Такава е релевирана своевременно, предвид което следва да бъдат присъдени в полза на въззивника, а именно сумата от 150 лева, направени по делото разноси за един адвокат, на основание чл. 63 от ЗАНН вр. 143 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 536742-- F544856/14.09.2020 г. на Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-В. Търново, с което на ***, гр. В. Търново за нарушаване на чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1 ЗДДС и на основание на чл. 179, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА НАП гр. София да заплати на *** гр. В. Търново сумата от **150** лева, направени по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. В. Търново в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____